

Exedræ Ecclesiasticæ Sive Concionvm Moralium ... t. ...

In Dominicas totius anni

Schrötter, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1688

XXI. In Domin. In Albis. Cum fores essent clausæ ubi erant Discipuli congregati, stetit Jesus in medio eorum & dixit eis: Pax vobis. Ioann. 20. Arg. Pax inconcussa.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56320](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-56320)

valeamus, quantumvis omnes articuli nostri transformarentur in linguis, omnes vitæ respirations in laudes, & gratiarum actiones, invocemus cœlestes Spiritus, quatenus illi ex nobis hospitem tam gratum salutent, nostrum defœtum suppleant, ipsum laudent, & glorifcent. Invocemus cho-ros Patriarcharum, Prophetarum, Apostolorum, Martyrum, Confessorum, Virginum, omnesque electos Dei, quatenus ipsi una nobiscum

ipsum glorifcent in sæcula. Invo-
mus sanctissimam Deiparam, quæ ip-
sum novem in utero portavit mensi-
bus, ut ipsa pro nobis homagium
gratitudinis præstare dignetur. In-
voçemus illum ipsum, qui se nobis
tam gratiosè communicavit, tam in-
timè commisicuit, ut totus sit in no-
bis, nosque in illo, quatenus vices
nostras suppleat, & benedicat nomi-
ni sancto suo. Ipsi laus, & gloria
in perpetuas æternitates. Amen.

CONCIO. XXI.

IN DOMINICA IN ALBIS.

Cum fores essent clausæ, ubi erant discipuli congregati, stetit Iesus in medio eorum, & dixit eis: Pax vobis. Ioan. 20.

ARGUMENTVM.

Pax Inconcussa

Nihil jucundius audi-
ri à nobis, nihil
salutarius concu-
pisci, nihil gratius
accidere potest,
quæ sincera, mini-
meque personata fœdera. A. Pax est u-
na bonorum omnium maxima, una re-
rum pulcherrima, una harmoniarum
omnium suavissima. Quod vita, idip-
sum Pax est in rerum natura; & illa, &
ista excellentissimum divinæ clemen-
tiæ xenium est, rivus à primo fôte pro-
manans, portio quædam indeficien-
tis beatitatis; quæ prius in empyream
diffusa naturam, mox in nostrum ex-
undans orbem terrarum; animarum,
corporumque nexus mirabiles ac pro-

pe divinos temperat concentus. Quæ-
admodum vita deficiente, corpus illi-
co emoritur, in cinerem, vermemque
redigitur, & ab hominum conspeculu-
sequestratur; suppari ratione ubi dissili-
patis fœderibus sæva Erynnis intonuit,
cuncta in animæ regno perturbantur,
dira vastitas ingruit, Deus avertitur,
violatoremq; pacis à suo regno seque-
strat, ac fulminat. *Qui in pace non erit* Aug. de
inventus, (scribit Lumen Africæ) à Patre
abdicatur, à Filio exhareatur, à Spiritu S.
alienus efficitur, nec ad hereditatem Do-
mini poterit pervenire, quia testimonium
pacis noluerit observare. Quemadmodum
verb. Dom.
enim Sp. humanus nunquam vivificat
membra nisi fuerint unita: sic Spiritus
S. nun-

S. nunquam viviſiat Ecclesiæ membra, niſi fuerint in pace unita. *Æqua est Ecclesiæ, ac corporis humani conditio; utrumque in unione crescit, & adolescit; in divisione languet, & tabescit.* Ne itaque & nos avellamur à Corpoſe, ac Capite noſtro, opera erit preium ex hodierno Evangelio Pacis obtinendæ, ac conservandæ methodum indagare. Adeſto Christe Aſſertor, ac Sequeſter.

Partitio.

II. Politicus quidam adumbratus Pacem, pingi fecerat caſtrum munitionis, Ducum, cum haſtatis excubantem, Armamentarium copiosissimè inſtructum, adjecto Lemmate: *Sic licet eſſe quietos.* Fremat, ringaturque hostis extrinſecus, intus paſcata, quieta, ſecura ſubſiſtent uniuerſa.

Nos ſi Pacem à divino Feciale Christo in hodierno publicatam Evangelio exenteremus; iſdem niti fundamentis deprehendimus.

§ I.

Pax amat fores obſeratas,

III. Et imprimis quidem illam apprecaſtus diſcipulis firmiſſimo valلاتiſ pariete, foribusque bene obſeratis. Nempe claſtra, excubiasque ambit ſecuritas, ne ſecuriſtatur; arceſque munitas expoſit Pax, ut hoſtem arceat.

Iſboseth filius Saul ſemotus à coronante ſecurarum turba quieturus; Pacique ac Sopori, ut ſibi videbatur indulgentius litatutus in cubile deſflexit, ancillamque unam in excubis,

obductis quadantenuſ valvis conſtituit. O præclaras excubias! ô ſecuritatem per inſignem!

De Salomonis ſtrato perhibet Di-lecta in cantici ſuis: *En leſtulum Salo-monis ſexaginta fortes ambiunt, ex for-tiſimis Iſrael, omnes tenentes gladios, & ad bella doctiſimi, uniuſcuſque enſis ſuper ſemur ſuum propter timores noctur-nos.* Hac ratione in alta pace, ac quiete inter mœnia, excubiasque degebat ſecurus Rex pacificus. At Iſbosethi una ſtipatus fœmina reſuſpi-nat, & ſopore, profligaturuſ laborem membra relaxabat. Quo eventu? Sa-gacius profecto lepore, aut anſerem cuſtodiæ ſuæ deſtinat-ſet, quam fœmina. Anſer enim uti quondam in Capitolio Rōmano gingritu ſuo, & Lepus curſu ſuo ſtertentem exci-ſiſet, ſalvassetque, quam fœmina. Quid enim? Illo ſopore merlo, altum quoque ancilla indormiit, ac Donsi-num ſuum in cuſtodiitum hoſtibus expoſu-ſit: *Venientes autem Rehab, & Baana* Iſboseth
ingreſi ſunt ferventi die domum Iſboseth, cœdes unde.
qui dormiebat ſuper ſtratum ſuum mer-2. Reg. 4. v.
die, & oſtia domus purgans triticum ſ. 6.;
obdormivit. Ingreſi ſunt autem domum latenter, aſſumentes ſpicas tritici, & percuſſerunt eum in inguiue, & ſugerunt. Hic finis neglectæ cuſtodiæ. Si haſtatis vallatus fuſiſet, ſi aulicis minimum cu-ram excubiarum credidifſet, aliquid boni omnis captari potuifſet. Verum quod oſtia domus, eamque ſomnolentam tanto muneri præfecit, in pace bellum, in quiete tumultum, in ſomno fratrem graviorem mortem re-periit.

Quod huic Principi in corpore, idem

idem bene multis in anima evenit, exiguam illius custodiam agentibus, quum nimirum ancilla voluntas, princepsque intellectus sopitum; non unus Baana ac Rehab engreditur, qui gratia divina, id est, anima spirituali, ac pace interna illos privat, ac conficit.

Merita reverescuntur

IV. Compertus vobis apprime causus est ex Evangelii animæ illius, cum quæ Deus profligatis hostibus pacem, amicitiamque firmaverat. Redierunt; ut sit in pace alta, bona illi omnia antehac dilapidata, redire meritorum opus gratia, opulentia, virtutum gaza, oppidò referta; hoste interea per loca arida, & in aquosa querente requiem, & non inveniente. In tanta beatitate, quum voluptuaretur illa, & citra ulla meridiaretur vigilias, (ignorans forsitan hostem suum instat Leonis rugientis circumire, querendo, quem devoret,) is deprehensa tanta victricis animæ incuria, redintegrandum, ac tentandum assultum decernit. Revertar, inquit, in dominum meam unde exivi. Et exemplo accitis aliis sociis nequioribus se accedit, vacantem semotis vigiliis reperit, admoveat insultum, occupat, diripit, devastat. Et habitant ibi, & sunt hominis illius pejora prioribus, Unde quæso tantæ cladi occasio cœpta? Quibus cuniculis domus illa sancta subruta? Cur Pax turbata? Non aliunde, quam quod invenerit dominum vacantem, incustoditam, fôres relaxatas.

Vos ego hic alloquor, qui nexibus criminum exoluti vera mentis libertate, paceque ac tranquillitate mentis fruimini, an non periclitati estis idipsum, quoties ad peccata ejurata re-

versi estis. An non sensistis in vobis met ob neglectas vel oculorum, vel aurium vel aliorum sensuum excubias hostem deprædatum esse animas vestras? tentationis flabello pacem turbatam, & sotipos cinere doloso bellorum, tumultuumque scientillas resuscitatas? An non illam aleam, illum in eum, illud conscientiae anceps certamen declinassetis; si paululum accuratius invigilassetis.

V. Eam ob rem monet Spiritus Veritatis: Sepi aures tuas spinis, & ori sensuum tuo facito ostia, & seras, & attende, ne curia habente labaris in lingua & cadas in conspectu inimicorum insidiantium tibi. q. d. Quemadmodum hortum, vel viacam tuam vallo e sensibus contexto circumdas, ne belluae efferae illam demoliantur; & quemadmodum castrum tuum propugnaculis obfirmas validissimis, ne hosti illico pateat; parti ratione omni custodia cor tuum serva; & linguam, in cuius manu, vita & mors, sepimento aculeatissimo circumda; valisque, ac vectibus obfirma, ne quidquam ex ore tuo improbum, noxiunve prorumpat; & sentes auribus tuis apponito, quatenus auditum avertas a pravis perversisque alloquiiis; ne sunt tibi aures pruriennes ad auseultandum fabulis, calumniis, scemmatibus.

*Eccles. 18. v.
29. 30.*

Diabolus pulsus revertitur

Luc. 12.

Ibid.

VI. Hoc stratagema quidam ex Operariis nostris maritum inter, uxoremque ingeniosè pacem composuit. Etenim cum illa gravissimas in Consortem querulas exonerasset; quodque non verbis duntaxat, sed & verberibus

Z identidem

identidem innoxiam ad livorem usque pulsaret, retulisset, compositum se animum mariti antidoto efficacissimo recepit. Quod ipsa enixe efflagitante: impletam vulgari lymphagunculam porrigit, juratque pacem cum marito habituram optimam, si marito in Furias acto, guttam unam alteram in lingua detineret. Egit illa pro munere, ut rebatur insigni grarias suppares, & sese paritaram consiliis ipsius sacrosancte recepit. Et ecce eadem prope die vir furore, ac lupulo plenus domum sub noctem remigrat, stomachatur, fulminat dirisque omnia devovet. Hxor impudentem sibi jamjam aversura tempestatum ad lagunculam à spirituali acceptam Galeno accelerat, linguam imbuit, undatque ex parte una in alteram. Verum ut est genus fœminum impatientissimum furore & ipsa acta, fontem in viri barbam evomit, gravioremque, quam unquam alias excitat tempestate. Accurrit ergo luce altera ad suum medicum, lamentaturque super imbecillitate pharmaci, ac se iterato contusam, pulsatamque queritatur. Numquid ô Domina mea, regerit ille, bene usus es illo? Evidem subdit ipsa modicum intra fauces illam voluntavi, sed vi eti indignatione solvi oris cataraetas, gurgitemque omnem in buxam viri devolvi. Tum pater: Noveris mea domina medicinam nullam operari, si vel à natura rejiciatur, vel alia de cœula egeratur; quanto minus itaque ista quicquam operari potuit? à te studio & indignatione egesta? si deinceps præcavere fulgura, & fulmina

expetis mordicus liquorem contine, dum tempestas viri detumescat. Paruit illa, & viro alia occasione tonante, fulminanteque, imbres ore continuuit, pauloque post deprehendit virum, perinde ac Phœbū ad serenitatem componi, seseque blandius intueri, alloqui, amplexari. Tum vero illa extollere incoram medico suo medicinam, inquirere quænam illa foret, ubinam vœnalis proponeretur, se illam quibusvis impendiis mercaturam. Cuius: Medicina hæc proximo ex fonte hausta est, nec hujus virtuti, sed tuæ patientiæ, ac custodia linguæ eam serenitatem imputa. Hac si alias usæ fueris, & os ad tonitrua viri obstruxeris, confide te altissima pace fruituram. Id ipsum ego suadeo iis, quos inter prope quotidiana intercedunt prælia, si vir tumultuari, si te laceſſere uxorem suam occuperit, os obstrue, & triumphasti. Sin vicissim ista in iras, dirasque exarferit, tu ô bone vir mineris te Caput illius esse, & audi, vide, tace, si vis vivere in pace.

Quod de conjugib[us] dictum, idem de vicino quovis intelligendum. Si hic quippiam simili audiat, si quid adversi patiatur, taceat, conniveat, si fieri potest, & pace gaudebit.

VII. Excellentissima in hoc genere extutit Isaaci Patriarchæ virtus, qui cum in Palestina terra peregrinatio[nis] suæ puteum fodisset, & mox à pastoriibus regionis illius suum esse contendentibus ad rixas, pugnamque evocaretur; instigareturque à domesticis,

*Silencium
pacis obri-
nenda opti-
mū mediū*

Isaaci Patriarcha patientia
Gen 26.

Alicis, & par esset resistendo; tamen nec verbulo contradixit, sed omnem bilem in puteum effudit, impropperando eidem, indigitantoque *Calumniam*. Subinde effosso altero, cum gemello impeteretur insultu, severe inhibuit vernaculos suos ne quispiam illorum capropter negotium facesseret, seque solo patientiæ, ac silentii clipeo munens, puteum vocavit *inimicias*. Tandem cum terrum fodisset, in pace possedit; idque evicit; ut ipse mer Rex Palæstina visa ipsius patientia pacem postulatus eum accesserit. *Sit, inquit, juramentum inter nos, & ineamus fædus, ut non faciamus novis quidquid mali.* Tantum valuit virtus patientiæ, tantum lingua custodita, quantum nunquam dextera armata præstisset. Quod si Isaac ulturus injuriam in campum processisset, si vernaculos ad vindictam inflammasset, si litigare, ac contendere cœpisset, seminarium bellorum inter alienigenas in omne ævum condidisset nec unquam pace potitus esset.

Hoc itaque primum pacis firmans, fulerum, cui merito Lemma adjici posset: *Pax vera consistit in sera; si defuerit sera, non erit pax sincera.*

§. II.

Pax firmatur Christi presentia.

Christi presentia pax firmatur

VIII. Verum etsi multum in excubiis positum est ad pacem conservandum, plurimum in Capitaneo & Duce. Quanto amplius corpus suum debet incolumentem capiti, quam membris cæteris, tanto etiam castrum

suam tranquillitatem Capitaneo, ac Præfecto Capite languente languent membra reliqua, & Præfecto connivent, ac tribulante expallent exubat quantumvis fortissimæ.

Eapropter Dominus Pacem firmaturus se ipsum statuit in medio. *Stetit Iesus in medio eorum.* Non tantum, ut se ipsum tanquam centrum, ac scopum, in quem collimaremus properet; non tantum ut se sequestrum, & arbitrum nostrum ostenderet; non tantum ut omnem virtutem in medio consiste reinter excessum ac defectum tanquam inter scyllam, & Charibdim edoceret; seu ut se omnibus æquè addictum exhiberet; ut se ipso tanquam sigillo pacem roborari, obsignarique re ipsa ostenderet.

IX. Notat Galæus de Venationibus, quod, advolante in medium aliarum avium Aquila, nulla illarum percellatur, sitque id signum pacificæ, & non prædaturæ. Merito id ipsum adscribendum Aquilæ nostræ, quæ expandit alas suas in crucis stipite provocans ad volandum philos suos. *Hæc si umbilicum cordis nostri, centrumque insederit, futura in pace omnia ad votum Apostoli Pauli appræcantis: Pax Dei qua exuperat omnem* *Philip. 4. v7*

*Aquila in medio avium non nocet
Galeus de Venat.*

fensem custodiat corda vestra, & intentiones vestras in Christo IESU Dominino nostro. Haud præsumet ira in rabiem efferari, aut livor dente virulento, quempiam proscindere, aut furor *Corybantum* ritu debacchari, Christo occupante, atque aurigante præcordia. Etsi enim scelera nonnunquam præfida frontis inveniantur, ad

tantæ Majestatis præsentiam pudore confusa latere coguntur. Verum si quispiam Christum in calce gerat, vel penitus ex mente sua proscribat, præferrendo illi mundum cum concupiscentiis ancillantibus votis ipsius, is non miretur, si paci destitutus Martem, Furiasque intra præcordia experiatur.

X. Sub Augusto Imperatore Jani postibus undique obseratis, altissima pace mundus gaudebat. Eam ob rem præcepit emblemata istud monetæ aureæ incidi. Stabat in medio Nympha tenens in dextera sceptrum, in sinistra cor, ex quo arbor oleæ ex crescere, pedibus vero larvas inimicorum protegebat; adjectum Lemma: *Ferrea cade seges.* Quo Hieroglyphico pacis bona effectusque adumbrare voluit. Ego dico, si vos non Nympham quampiæ, sed Christum in medio cordis vestri statueritis, tenentem manu una amores, inclinationesq; vestras; & proculcamentem odia, rancores, livores, dissensionesque; in altera vero præferentem sceptrum regni, virgam decoris, fidei sanctioræ adjiciam Epigraphen: *Ferrea cade seges.* Durum est contra illius stimulum calcitrare, & ipso tenente luponatum tumultuari. *Offidas* haud erigit, qui Christum intra præcordia tenet. *Ferrea cade seges.* Ubi ille oleas plantat, ibi seges odiorum, bellorumque concidit. Nequit biliis effervescere ubi salutare: hoc redundat oleum. *Ferrea cade seges.*

XI. In Arca Noachea undique rumultuante mundo, depræliantibusq; unde quaque Aquilonibus, summa etiam inter efferas belluas vigebat concordia. Lopus intus inclusus neutiquam

impetere audebat agnum, Leo aliis brutis parcerat, Leopardus Tygris que amice convivebant cervis, damisque. Ab accipitre item non infestabatur columba, & ferociores quæque bellæ, volucresque ferocitate deposita ad humanitatem quampiam, unio-
nemque mutuam componebantur. Unde autem tanta in iis metamorphosis: unde tanta concordia? Num forte quod oblerara fuisset arca? *Clausit de foris arcam Dominus, & linivit eam birumine.* Verum & intra caveas ipsas pleræque feritatem neutiquam exiunt, nec citius, quam pelle detracta deponunt. Num forte quod undique intonaret æther, plenaque omnia effent Letho? Hæc hominibus cornua atterere, non belluis, nec quicquam haec pensi habentibus poterant. Quid ergo? Erat inter eos Noe perinde ac murum magister, hujus præsentia circabantur, & ad omnem modestiam amissim effingebantur. Ergo non pollebit Christus præstare in hominibus, quod effecit Noe inter belluas? Nonne si crudelitate ducaris ut Tigris, si savias ut Ursus, si depræderis ut Leo, si fallas ut Vulpes adventante, aut præsente Domino humanitatem indues pacemque cum proximis coles?

XII. Hinc piè monet Cassiodorus: *Si pacem sectamini ponite in cordis fonte pacis authorem.* Tunc enim pax ex fonte per rivos in viscerum vestrorum, & intelligentiarum vestiarum canales redundabit. Tunc ex abundantia Pacis, cor loquetur Pacem, ex radice oleæ pullulabit olivetum, ex fonte olei scaturient Charites, & Gratiae. *Si pacem sectamini in cor-
dis.*

*Pacis Hiero-
glyphicum
Tipot.*

*Befia cur-
in Arca ci-
mores.*

as fonte ponite Pacis Autorem.
Quod si cor plenum fuerit oleo, eo-
dem replebuntur membra cetera. Si
pacis fons ex eo stagnaverit, in os, in
oculos, in brachia redundabit. *Si pa-*
cem &c. Fons sive acorem, sive saltedi-
nem, sive dulcedinem sapiat, ean-
dem in rivulos diffundit; & tu si in
fonte tuo oleam pacis plantaram ha-
bueris, ejusdem saporem, virtutem
que ubivis diffundes.

Methodus hæc altera pacis firman-
dæ ex hodierno Evangelio eruta, cui
meritò acroama p̄figimus: Cor in
quod non dominatur Christus, in eo
moratur Trismegistus. Non sunt
speranda oleæ in ramis illius folia, in
eius præcordiis radicata est discon-
dia.

§. III.

Vulnera Christi Paci obſetri-
cantur.

Vulnera
Christi
Arma-
mentariorum
Psal. 60.

XIII. Tertium commodat plurimi-
num Paci, incommodatque hosti
Armamentarium copiosum. Quem-
admodum enim illa securè supra ar-
morum provehitur supellestilem, ita
hi eadem percelluntur, fuganturque.

Id verò nobis copiosissimum ex-
hibetur in Christo pro nobis confixo
sacratissimisque ipsius vulneribus. Ip-
se enim est *Turris fortitudinis à facie*
inimici. Ibi non modò non tangemur
à sagittis, nec lædemur à jaculis, sed
creabimur in sagittarios, & jaculato-
res, à vulneribus, cœu jaculis inimicos
nostros ferientibus. *Quo cum fugero-*
at D. Augustinus, non solum virabo tela
inimici, sed etiam in illum tela jaculabor.
Non solum nos tuemur, sed etiam

triumphamus, deque inimicis spolia
referimus; non solum non patimur
detrimentum sed insuper lucramur,
faciendo progressum in gratia, virtu-
tibusque. *Quoniam tu es spes mea, tur-*
ris fortitudinis à facie inimici.

S. Aug. in
p. 60.

XIV. Ipse est nobis instar illius tur-
ris, ad Sionis arcem à Davide ædifica-
tæ; ex qua mille clypei pendent, omnis ar-
matura fortium. Etenim in cruce Do-
minus ad pacem animæ firmandam,
veluti in turri munitissima contra ho-
stes animæ nastræ appendit, non mil-
le quidem; sed quinque clypeos, vul-
nera nem pesua sacrosancta, scutis qui-
busvis valentiora, ac potentiora, in
quibus omnis armatura fortium
Martyrum, Confessorum, ac Virgi-
num reperitur. Quis enim hostis
tam effrons, tamque arrogans, qui
his clypeis non redundatur, Num for-
te Avaritia in pulvere subsistet, viso
mundi principe pelle ipsa spoliato?
Num superbìa supercilium erigeret, vi-
sa illiusmet Majestate ad centrum of-
que ignominiarum dejecta? Num
Cupido suis armatus telis insolecer,
fixo in sanctissimis ipsius vulneribus,
visceribusque obtutu? *Turris David*
edificata cum propugnaculis, mille clypei
pendent ex ea. Non insolecent, non
vincent, sed victi concident, proster-
nenturque. Nam ut ait S. Leo: *Clavi*
illis, qui manus Domini, pedesque trans-
foderunt perpetuis diabolum feriunt vul-
neribus, & sanctorum plaga membrorum
(totidem velut sagittæ) inimicarum fue-
runt interfectio potestatum. Ita po-
tens est haec Armamentarium, ut in-
expugnabile manserint, quicunque
eo nisi fuerint; ut vel solo illius intui-

S. Leo ser. 11.
de Pass.

tu, animati armati que Martyres jam non vulnera sua, vulnera estimarent; sed decora, ac gloria munera, parati que essent pro Christo graviora tormenta subire; si excogitare, aut inferre graviora potuissent crudelitas. Ita potens, ut securos, quietosque redat, quicunque eodem nituntur.

*Vulnera
Christi fœ-
deris sigilla*

Gen 9.

*Amb. in
Hex.*

XV. Firmatus Dominus pacem secundum cataclysmum Oeconemicum cum Noe, posterisque ipsius, Arcum cœli, seu iridem in monumentum illius posuit: *Arcum meum ponam in nubibus cœli, & erit signum fœderis inter me, & inter terram.* Est Arcus ex natura sua signum belli, & conflictus, & iris signum pluviae, & nihilominus positum est ad pacem indicandam, diluviumque avertendum. Ad eundem modum Vulnera Domini eti si necem, interitumque minentur hostibus; nobis pacis, gratiaeque sunt prognostica. Non solem fidem firmat, ait D. Ambrosius, sed etiam devotionem acuit, quod vulnera suscepta pro nobis, calo inferre maluit, quam abolere; ut Deo Patri pretia nostra libertatis (nostræ pacis) ostenderet. Renuit expungere cicatrices, ostensurus Patri, qua fortitudine, quaque heroica patientia nos à servitute vindicaverit; suumque per sanguinem pacificaverit omnia, quæ in cœlis, & in terris. Renuit abolere quantum essent trophea victoriae, memoriale passionis, fœderis sanctæ sigilla perpetua. Ergo ne fieri potest, ut eadem vel patrem iratum ad Clementiam non inflectant, quin in amicitiam vel rebelles recipiat? Ergo fieri potest ut salva subsistente hac turri, amisque nos succubamus?

XVI. David dubius de fide, ac gratia parentis Jonathæ, petiit ab eo quodnam judicium pacis ab eo præstolari posset? Cur ille; Si investigavero sententiam patris mei, crastino, vel perendie, & aliquid boni fuerit super David, & non statim misero ad te, & notum tibi fecero. hec faciat Dominus Jonatha, & hac addat. Si autem perseveraverit malitia patris ^{z Reg. 20.} mei adversum te, revelabo aurem tuam, ut dimittam te, ut vadas in pace. Institit David exorando per quem id, & quo argumento, seu indicio rescire posset, ne vel ille vel ipse proderetur. Reposuit Jonathas. Sedebis juxta lapidem, cui nomen Ezel, & ego tres sagittas mittam juxta eum, & jaciam quasi exercens me ad signum. Mittam quoque & puerum dicens ei: Vade & affer mihi sagittas. Si dixerit puer, ecce sagittæ intra te sunt, tolle eas tu, & veni ad me, quia pax tibi est, & nihil est malum. Si autem sic locutus fuero puer: Ecce sagittæ ultra te sunt, vade in pace, quia Dominus te dimisit. Idem ego unicuique dico; si haec sagittæ, haec vulnera, quibus cor tuum ferit per considerationem in te hæreant, Pax est tibi. Sed si forte ultra te sint; si non tantum ex oculis; sed & ex corde evanuerent, non est, quod exspectes, fuge. Etenim haec ipsa vulnera, quæ tibi esse debuerant asylo, ipsa tibi futura exitio.

Quo circa cum Jeremias Vate vos ^{Ier. 29.} alloquitor, & moneo: *Quarite pacem civitatis, ad quam migrare vos feci, quia in pace illius erit pax vestra.* Quarite pacem cum Deo vestro, cum proximis vestris, cum vobis mei ipsis in civitate vestra, in turri vestra, in asylo vestro, in vulneribus Domini Dei vestri, in foribus clausis, in ipso Assertore vestro.

Si quidem

si quidem in pace illius erit pax vestra.

Horrescat ille, qui quis pacificis reluctatur intentionibus graviorem de cœlo manum, ne dicam fulmen, infaustissimosque rerum successus. Timet ne excidat sorte, & dignitate pa-

cificis constituta; si quidem Beati pacifici quoniam filii Dei vocabuntur. Expavescat, qui hanc panem gratiosè allatum non suscipit, qui hic rixari haud desistit, ne ibi Furiis, ac Harpiis infelix digladiator æternum cohabitet. Amen.

...
...
...
...
...
...
...

CONCIO XXII.

IN DOMINICA II. POST PASCHA.

Lupus rapit, & dispergit oves Joan. 10.

ARGUMENTUM.

Insectatio Luporum.

Uis ille? Non hic agitur de efferis illis, & irrationabilibus, silvarum, nemorumque latibula incolentibus Lupis;

quemadmodum nec de ovibus brutis in campis pabulantibus. Aud. Quis ergo ille? Numquid diabolus? Profecto Lupus hic rapacissimus, qui gregem Domini dissipat, cum fidelem populum per tentationem necat. Verum ligatus ille est; latrare, ululare potest; mordere, jugulare non potest, nisi volentem. Cruelior, & effterior est alter, isque domesticus. Quis hic? Num haeresiarcha quispiam? De his Vas Electionis: Ego scio, quoniam post discessionem meam, intrabunt Lupi rapaces in vos, non parcentes gregi. Revera Lupi etsi in vestimen-

tis ovium, qui oves, canesque Ecclesia id est Doctores persequuntur; qui effingunt nonnunquam vocem canis, & Pastoris quatenus liberius grassentur, ovesque ad dexteram alioqui locandos officiis suis abripiant, dispergant, enecent. Sed his Dei benignitate haec Communitas exempta est. Quis tandem? Respondet D. Gregorius: Lupus super oves venit, cum qui libet injustus, & raptor, fideles quoque, ut in Ezech. 22. atque humiles opprimit. Et hiperinde, ac Lupi duplicitis sunt generis. Alii enim vespertini dicuntur, qui sub vespere, aut noctu gregi insidiantur; alii meridiani, qui in luce serenissima oves dispergunt, rapiunt, suffocant. Ita domestici Lupi, alii sunt, qui clanculum, astu, & fraudibus simplices circumveniunt; alii qui vi, palamque eorum bona sibi arrogant, mordicunque

Lupus quis

AB. 20. v.
19.